

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **TOP1 SERVICE GROUP s.r.o.**
sídlem Cejl 29/76, Brno
zastoupen JUDr. Pavlem Hálou, advokátem
sídlem Martina Kříže 2550/8, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.11.2016, č.j. JMK 165698/2016, sp. zn. S-JMK 122582/2016/ODOS/Do,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, odboru dopravní správy, ze 14.11.2016, č.j. JMK 165698/2016, sp. zn. S-JMK 122582/2016/ODOS/Do, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna,

odboru dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 1.7.2016, č.j. MMB/0266032/2016, sp. zn. MMB/0273549/2015/01/02 43/2015.

2. Výrokem I. bodem 1 prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce jako provozovatele taxislužby, kterého se měl žalobce dopustit tím, že ve smyslu § 35 odst. 2 písm. k) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě (dále jen „zákon o silniční dopravě“), při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistil, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky § 21 odst. 7 písm. b) zákona o silniční dopravě, tj. která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Dne 17.8.2015 ve 22:06 hod žalobce provedl přepravu cestujících formou přepravy vozidlem cestujícího v Brně z ulice Dusíkova, restaurace Taverna J. S. na ulici Kounicova 83, vnitroblok, prostřednictvím řidiče M. Z., který nebyl držitelem oprávnění řidiče taxislužby.
3. Dále výrokem I. bodem 2 prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce jako provozovatele taxislužby, kterého se měl žalobce dopustit tím, že ve smyslu § 35 odst. 2 písm. r) zákona o silniční dopravě v rozporu s § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě nezajistil, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy. Dne 1.9.2015 poskytl žalobce přepravu cestujících vozidlem taxislužby RZ „X“ v době cca 20:00 hod v Brně z ulice Lidická 23, hotel Slovan na ulici Přístavní 39, Brno – Bystrc, restaurace Přístav U Vodů, prostřednictvím řidiče taxislužby P. S., který při přepravě řádně neobsluhoval taxametr a nezajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy.
4. Dále se podle výroku I. bodu 3 prvostupňového rozhodnutí měl žalobce dopustit správního deliktu ve smyslu § 35 odst. 2 písm. t) zákona o silniční dopravě tím, že v rozporu s § 21 odst. 3 písm. i) nezajistil, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, a to konkrétně v 15 případech specifikovaných ve výroku I. bodu 3 prvostupňového rozhodnutí.
5. Prvostupňový orgán ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí uložil žalobci úhrnnou pokutu podle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě ve výši 120 000 Kč.
6. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí bylo dále ve smyslu § 35 odst. 2 písm. j) zákona o silniční dopravě správní řízení zastaveno, a to konkrétně
 - dle výroku II. bodu 1 prvostupňového rozhodnutí řízení zahájené pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě, kterého se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 21 odst. 6 písm. a) zákona o silniční dopravě nevedl záznamy o provozu vozidla taxislužby, a podle § 35 odst. 2 písm. t) zákona o silniční dopravě v rozporu s § 21 odst. 3 písm. i) zákona o silniční dopravě nezajistil, aby řidič taxislužby vydal cestujícímu po ukončení přepravy doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, pokud o něj požádá; uvedeného se měl žalobce dopustit dne 1.9.2015 tím, že řidič P. S. na počátku přepravy cestujících vozidlem taxislužby RZ „X“, poskytnuté v Brně z ulice Lidická 23, u Hotelu Slovan na ulici Přístavní 39, restaurace Přístav U Vodů, nezapnul taxametr;
 - dle výroku II. bodu 2 prvostupňového rozhodnutí řízení zahájené pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 2 písm. s) zákona o silniční dopravě, kterého se

měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 21 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě nezajistil, aby při provozování taxislužby řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxamtru záznam o přepravě, a to v případech specifikovaných v bodu 2 výroku II. prvostupňového rozhodnutí.

7. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
8. Žalovaný v napadeném rozhodnutí prvostupňové rozhodnutí v části výroku I. bodu 3 podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zrušil a řízení zastavil.
9. Výrok I. prvostupňového rozhodnutí dále žalovaný změnil tak, že se žalobci ukládá úhrnná pokuta podle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě ve výši 40 000 Kč. Žalovaný dále změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že pokuta a částka připadající na náklady řízení, tj. celkem 41 000 Kč, které je žalobce povinen uhradit, je splatná do 15 dnů ode dne, kdy napadené rozhodnutí nabude právní moci.
10. Žalobce uvádí, že napadá všechny výroky napadeného rozhodnutí, vyjma jeho zrušovacího výroku.

I. Shrnutí žalobní argumentace

11. Žalobce uvádí, že prvostupňový orgán zahájil se žalobcem správní řízení ve věci porušení povinnosti dopravce taxislužby. Vedle tohoto řízení dále zahájil dne 3.11.2015 Magistrát města Brna, živnostenský úřad, na podnět prvostupňového orgánu se žalobcem správní řízení ohledně shodného podezření ze spáchání správních deliktů. Magistrát města Brna, živnostenský úřad, po prošetření podnětu meritorně rozhodl dříve, než samotný iniciátor podnětu, a rozhodnutím ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/027363/2015, žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu podle § 62 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona (dále jen „živnostenský zákon“), a uložil mu pokutu ve výši 20 000 Kč; odvolání proti předmětnému rozhodnutí Krajský úřad Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, zamítl.
12. Podle žalobce dva odbory správního orgánu rozhodly o totožném správním deliktu. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/027363/2015, resp. rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, nabylo právní moci dříve než prvostupňové a napadené rozhodnutí; předmětná rozhodnutí měl žalovaný respektovat, neboť se jednalo o totožné skutky a jejich souběh ze stejného časového období, tj. „zrcadlovitě“ stejné provinění. Podle žalobce nelze v dané věci automaticky trestat za stejný skutek, byť vedený jiným správním orgánem a podle jiného právního předpisu; „v daném čase“ se jedná o dvojité trestání, což odporuje čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 a 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
13. Žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

14. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
15. Žalovaný uvádí, že podle obecně závazné vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005, o stanovení podmínky provozování taxislužby na území města Brna, ve znění vyhlášky č. 3/2013 (dále jen „vyhláška města Brna č. 28/2005“), výkonu práce řidiče taxislužby na území města Brna předchází zkouška z místopisu a řidič taxislužby musí mít platné osvědčení o složení zkoušky u sebe ve vozidle taxislužby.
16. Postih ve věci chybějící zkoušky z místopisu, který byl předmětem žalobcem odkazovaného rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/027363/2015, resp. rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, je možné uplatnit pouze u fyzické osoby – řidiče taxislužby na základě § 46 zákona č. 100/1990 Sb., o přestupcích, kdy řidič taxislužby poruší obecně závaznou vyhlášku obce. Prvostupňový orgán tedy zaslal podnět živnostenskému úřadu Magistrátu města Brna, který může uložit pokutu podnikateli, který ve smyslu § 31 odst. 17 živnostenského zákona odpovídá za to, že jeho zaměstnanci splňují způsobilost pro výkon povolání stanovenou zvláštními právními předpisy. V nyní projednávané věci byl žalobce podle výroku I. bodu 1 prvostupňového rozhodnutí potrestán za to, že nezajistil, aby řidič M. Z. byl držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Povinnost být držitelem oprávnění řidiče taxislužby nemá souvislost se zkouškou z místopisu, oprávnění řidiče taxislužby je vydáváno nezávisle na této zkoušce, která je povinná pouze ve městech, které si tuto podmínku stanovily; oprávnění řidiče taxislužby musí řidič vlastnit vždy. V nyní projednávané věci tedy rozhodovaly správní orgány o jiném správním deliktu, jehož právní kvalifikace a výše sankce je uvedena v zákoně o silniční dopravě.
17. V podání doručeném zdejšímu soudu dne 29.5.2017 žalovaný doložil rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 16.5.2017, č.j. 33/2017-190-TAXI/4.
18. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

19. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
20. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podle žalobce správní orgány rozhodovaly o stejném správním deliktu, o němž již bylo dříve rozhodnuto - rozhodnutím Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/027363/2015, potvrzeného rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor správní a krajský živnostenský úřad, ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, jež jsou součástí správního spisu.

22. Jak uvedl Nejvyšší správní soud kupříkladu v rozsudku ze dne 27.7.2017, č.j. 1 As 41/2017-32, „Zásada *ne bis in idem*, tj. právo nebýt souzen či trestán dvakrát za týž čin, je vyjádřena v čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, jakož i v čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že ačkoliv uvedená ustanovení hovoří pouze o trestním stíhání či trestním řízení, danou zásadu je třeba vztáhnout i na řízení o přestupcích a o správních deliktech (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 125/2011 - 163). Z obou uvedených ustanovení však vyplývá, že k porušení této zásady dojde pouze tehdy, pokud je osoba postihována, přestože již byla potrestána předchozím pravomocným rozhodnutím soudu či správního orgánu za týž skutek. Podmínka této „plurality postihu“ (*bis*) je nutná pro to, aby k porušení zásady *ne bis in idem* v daném případě došlo (k tomu např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Zolotukhin proti Rusku, A a B proti Norsku, Jóhannesson proti Islandu* nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 15 To 832/2016 – 126).“.
23. Zásada *ne bis in idem* „se uplatňuje i ve správním trestání (srov. např. rozsudek ze dne 16. 2. 2005, čj. A 6/2003 – 44, č. 1038/2007 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 10. 2. 2011, čj. 9 As 67/2010 – 74). Její význam spočívá v tom, že nikdo nemůže být potrestán dvakrát pro stejný skutek. Předpoklady pro její uplatnění jsou proto následující: (1) musí se jednat o stejný skutek, tj. musí být dána totožnost skutku (k této otázce viz např. rozsudek ze dne 11. 1. 2012, čj. 1 As 125/2011 – 163), (2) musí být dána totožnost pachatele, a (3) musí se jednat o druhé řízení, resp. trest.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2013, č.j. 8 As 32/2012-63, č. 2894/2013 Sb. NSS).
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.6.2015, č.j. 6 As 106/2014-25, č. 3251/2015 Sb. NSS, „Jak je třeba ve světle rozsudku *Zolotukhin proti Rusku* k výkladu zásady *ne bis in idem* přistupovat, vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 125/2011 – 163 z 11. 1. 2012. Vycházel přitom z české trestněprávní doktríny, která tradičně při interpretaci uvedeného pojmu za podstatu skutku považuje právně relevantní jednání pachatele a jím zapříčiněný právně významný následek. Momentem, který dělí pachatelovo jednání na různé skutky, je tedy následek významný z hlediska (trestního) práva a rozlišuje mezi skutkem *de facto* a skutkem *de iure*. Skutek *de facto* představuje skutkový děj, zahrnující skutkové okolnosti konkrétního případu „tak jak se stal“, bez ohledu na jejich trestněprávní relevanci. Skutkem *de iure* je naopak souhrn trestněprávně relevantních skutečností odlišitelný od jiného skutku *de iure* téhož pachatele. Při posuzování totožnosti skutku je pak určující skutek *de iure*. Nejvyšší správní soud se k tomuto trestněprávnímu pojetí jednoty skutku v citovaném rozsudku přiklonil, ačkoliv velký senát ESLP v rozsudku *Zolotukhin proti Rusku* uvedl, že při posuzování zásady *ne bis in idem* odmítá přístup kladoucí důraz na právní kvalifikaci deliktu, Nejvyšší správní soud přesto za rozhodný komparátor pro stanovení prvku *idem* považuje skutek *de iure*.
25. K obdobným závěrům Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 10. 2. 2011, č. j. 9 As 67/2010 - 74, v němž se rovněž zabýval výkladem rozhodnutí velkého senátu ESLP *Zolotukhin proti Rusku*. Na jeho podkladě konstatoval, že „stíhání jednoho a téhož skutku podle dvou skutkových podstat je přípustné tehdy, pokud se tyto od sebe navzájem liší v podstatných prvcích (okolnostech). Naopak tam, kde panuje alespoň částečná shoda v podstatných okolnostech skutku, půjde ve vztahu k aplikaci článku 4 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod o uplatnění zásady *ne bis in idem*“...
26. ...Z uvedených závěrů vyplývá, že článek 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě zakazuje stíhání pro druhý trestný čin (včetně deliktu trestněprávní povahy), pokud je tento druhý trestný čin založen na totožném či v podstatných rysech totožném skutku. Podstatou skutku je přitom právně

relevantní jednání pachatele a jím zapříčiněný právně významný následek. K tomu, aby bylo možné postihnout pachatele na základě totožného jednání za dva různé delikty, nestačí samotná existence dvou formálně odlišných skutkových podstat deliktu. Teprve odlišnost v právně významném následku jednání zakládá existenci dvou samostatných skutků, o nichž je možné vést samostatná řízení.“.

27. Předpokladem uplatnění zásady *ne bis in idem* je tedy totožnost skutku. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.2.2005, č.j. A 6/2003-44, č. 1038/2007 Sb. NSS, „*Skutkem je určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která – v kontextu správního trestání – může mít znaky jednoho správního deliktu, dvou či i více správních deliktů (tzv. jednočinný souběh), nebo nemusí vykazovat znaky žádného správního deliktu. Podstata skutku tedy spočívá v jednání. Rámec aktů zahrnutých do jednání je vymezen následkem, jehož je jednání příčinou. Následek, který je znakem správního deliktu, spojuje jednotlivé akty do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky. (Z trestněprávní literatury srov. Novotný, O. a kol.: Trestní právo hmotné. I. Obecná část. Praha, 1997, s. 182-183. Šámal a kol.: Trestní řád. Komentář. II. díl, 4. vydání. Praha, C. H. Beck, s. 1410 a násl.).“.*

III. a)

28. Co se týká správního deliktu dle výroku I. bodu 1 prvostupňového rozhodnutí, tj. správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě, tak správním spisem prochází souhrnný protokol ze dne 21.7.2015, č.j. MMB/275590/2015, sp. zn. MMB/273549/2015/Kop, sepsaný podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), podle něhož kontrolu dne 18.7.2015 zaměřenou na dodržování zákona o silniční dopravě a vyhlášky č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě (dále jen „vyhláška č. 478/2000 Sb.“), a dále vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005, provedli pracovníci prvostupňového orgánu v součinnosti s Policií České republiky. Pracovníci kontrolní skupiny telefonicky objednali dva kontrolní nákupy přepravy formou přepravy vozidlem cestujícího; druhou z následně provedených přeprav byla přeprava provedená řidičem M. Z. Při kontrole řidič M. Z. provedl přepravu cestujících formou přepravy vozidlem cestujícího v Brně z ulice Dusíkova, restaurace Taverna Johna Silvera na ulici Kounicova 83, vnitroblok. M. Z. se doprovodným vozidlem dostavil k poskytnutí přepravy a ujal se řízení vozidla cestujícího, v němž cestovali dva figuranti - kontrolní pracovník a přizvaná osoba. V cíli přepravy byl řidič požádán o vystavení dokladu o poskytnutí služby a po předložení pověření ke kontrole mu bylo oznámeno zahájení kontroly a předáno písemné poučení pro kontrolované osoby. Vydaný doklad byl napsaný na běžném tiskopisu paragonu č. Z 5539520 a neobsahoval požadované datum přepravy. Jako druh služby byl na dokladu uveden „převoz auta 6,3 km“. Řidič M. Z. byl požádán o předložení dokladu o oprávnění k podnikání, průkazu řidiče taxislužby a osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby; tyto dokumenty nepředložil. Při kontrole dne 18.7.2015 řidič M. Z. uvedl, že prováděl testovací jízdu a nebyl seznámen s pravidly taxislužby (protokol č.j. MMB/273561/2015).
29. Pokud jde o rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, tak jimi byl žalobce potrestán za spáchání správního deliktu dle § 62 odst. 1 písm. u) živnostenského zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel taxislužby na základě živnostenského oprávnění pro živnost koncesovanou „Silniční

motorová doprava – osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče“ opakovaně vykonával taxislužbu prostřednictvím řidičů, osob v závislém postavení, aniž by tito splňovali způsobilost pro výkon povolání stanovenou zvláštními právními předpisy, tj. aniž by byli držitelé osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby a prokázali zkouškou své znalosti místopisu města Brna, právních předpisů upravujících taxislužbu, ochranu spotřebitele a obsluhy taxamtru podle čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005.

30. Uvedeného se měl podle odkazovaných správních rozhodnutí žalobce dopustit tím, že dne 18.7.2015 ve 22:06 hodin prostřednictvím řidiče M. Z. uskutečnil přepravu z ulice Dusíkova od Taverny Johna Silvera na ulici Kounicova, vnitroblok Kounicova-Šumavská-Pod kaštany-Domažlická, vozidlem RZ „X“, aniž by uvedený řidič byl držitelem osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby podle čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005. Dále žalobce dne 20.6.2014 ve 20.42 h prostřednictvím řidiče B. D. uskutečnil přepravu z Řečkovic, konečné tramvaje č. 1, na Mendlovo náměstí 1b, před restauraci U Královny Elišky, vozidlem RZ „X“, aniž by řidič byl držitelem osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby podle čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005. Dále podle předmětných rozhodnutí žalobce dne 22.5.2015 ve 23:20 h prostřednictvím řidiče R. S. uskutečnil přepravu z ulice Střední u hotelu AVANTI v Brně na ulici U Červeného mlýna, Brno, vozidlem RZ „X“, označeným nápisem „TOP1 DRIVE, VÁŠ BEZPEČNÝ ODVOZ DOMŮ“, aniž by řidič byl držitelem osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby podle čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005. Konečně dne 18.7.2015 ve 21.50 h žalobce prostřednictvím řidiče R. D. uskutečnil přepravu z ulice Jamborova od restaurace U Malchra na ulici Kounicova 83, aniž by řidič byl držitelem osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby podle čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005.
31. Žalobce přitom nespecifikuje, které skutky mají být totožné jako ty, které byly předmětem prvostupňového a napadeného rozhodnutí.
32. Podle zdejšího soudu v případě správních deliktů žalobce spáchaných prostřednictvím řidičů B. D., R. S. a R. D. podle odkazovaného rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, resp. rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, se nemohlo jednat o totožné skutky jako v nyní projednávané věci, tj. jako v případě správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě spáchaného dne 18.7.2015 prostřednictvím řidiče M. Z.; jak vyplývá z odkazovaných správních rozhodnutí, žalobce byl sankcionován za jednání, kterého se měl dopustit v jiném čase, na jiném místě, prostřednictvím jiných řidičů žalobce, přičemž ve všech případech správní orgány vycházely z jiné kontrolní přepravy.
33. Pokud jde o správní delikt spáchaný žalobcem prostřednictvím řidiče M. Z. dne 18.7.2015 dle rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního a krajského živnostenského úřadu, ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, tak z předmětných rozhodnutí vyplývá, že jejich podkladem byl mj. souhrnný protokol o kontrole prvostupňového orgánu ze dne 21.7.2015, č.j. MMB/275590/2015 (tj. souhrnný protokol, z něhož vycházely správní orgány také v nyní projednávané věci), jehož součástí je mj. protokol o kontrole ze dne 18.7.2015 č.j. MMB/273561/2015 (tj. protokol týkající se

jízdy řidiče M. Z). Přestože správní orgány vycházely ze stejné kontrolní přepravy, v daném případě se podle zdejšího soudu nejednalo o skutek totožný se skutkem, o kterém bylo rozhodnuto prvostupňovým, resp. napadeným rozhodnutím v nyní projednávané věci, kdy byl žalobce potrestán za správní delikt podle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě.

34. Podle § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě se dopravce dopustí přestupku tím, že při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 7 zákona o silniční dopravě.
35. Podle § 21 odst. 7 písm. b) zákona o silniční dopravě dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem cestujícího, je povinen zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.
36. Podle § 21c odst. 1 zákona o silniční dopravě práci řidiče taxislužby je oprávněna vykonávat pouze osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Oprávnění řidiče taxislužby uděluje na žádost dopravní úřad příslušný podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu žadatele, pokud je žadatel starší 21 let a spolehlivý podle § 9 odst. 3. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech.
37. Podle § 9 odst. 3 zákona o silniční dopravě za spolehlivého se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten,
 - a) komu byla v posledních 5 letech dvakrát nebo vícekrát uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt spáchaný při výkonu práce řidiče taxislužby spočívající v 1. poškození cestujícího na ceně jízdného nebo porušení cenových předpisů, 2. nepořízení záznamu o přepravě, nebo 3. nevydání dokladu o zaplacení jízdného cestujícímu;
 - b) komu byla v posledních 3 letech uložena sankce za přestupek spočívající v 1. řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem, 2. řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost přivozeném požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo 3. odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou;
 - c) komu byla v posledních 12 měsících za neumožnění kontroly nebo státního odborného dozoru v taxislužbě v souvislosti s výkonem práce řidiče taxislužby uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt nebo pořádková pokuta;
 - d) kdo byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, rvačky, zbavení osobní svobody, omezování osobní svobody, loupeže, braní rukojmí, vydírání, znásilnění, sexuálního nátlaku, krádeže nebo podvodu, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen; nebo
 - e) komu byla uložena sankce nebo trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, a to po dobu výkonu tohoto trestu.
38. Rozhodnutím Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, resp. rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního a krajského živnostenského úřadu, ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, byl žalobce potrestán za správní delikt podle § 62 odst. 1 písm. u) živnostenského zákona s odkazem na

skutečnost, že vykonával taxislužbu prostřednictvím řidičů, kteří nebyli držiteli osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby dle vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005.

39. Podle § 62 odst. 1 písm. u) živnostenského zákona (ve znění účinném do 30.6.2017) právnická osoba jako podnikatel nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 31 odst. 17 živnostenského zákona zaměstnává zaměstnance, kteří nemají způsobilost pro výkon povolání stanovenou zvláštními právními předpisy nebo znalost bezpečnostních předpisů anebo předpisů upravujících ochranu veřejného zdraví. Podle § 31 odst. 17 živnostenského zákona podnikatel odpovídá za to, že jeho zaměstnanci splňují způsobilost pro výkon povolání stanovenou zvláštními právními předpisy, znalost bezpečnostních předpisů a předpisů upravujících ochranu veřejného zdraví.
40. Podle § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě, ve znění účinném do 3.10.2017, obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit řidiči taxislužby jako podmínku pro zahájení nebo nabízení přepravy na území obce povinnost prokázat zkouškou znalosti místopisu, obsluhy taxametru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele a mít při provozování taxislužby na území obce u sebe osvědčení o složení zkoušky; osvědčení o složení zkoušky je veřejnou listinou.
41. Z čl. 1 vyhlášky statutárního města Brna č. 28/2005 vyplývá, že podmínkou výkonu práce řidiče taxislužby na území statutárního města Brna je povinnost prokázat znalosti místopisu statutárního města Brna, právních předpisů upravujících taxislužbu, ochranu spotřebitele a obsluhy taxametru; uvedené znalosti se ověřují zkouškou řidiče taxislužby. Dle čl. 3 vyhlášky obdrží účastník zkoušky osvědčení k výkonu práce řidiče taxislužby na území statutárního města Brna, které je řidič taxislužby povinen mít při provozování taxislužby na území statutárního města Brna u sebe.
42. Podle zdejšího soudu oprávnění řidiče taxislužby dle § 21c odst. 1 zákona o silniční dopravě nelze zaměňovat s osvědčením o složení zkoušky ze znalosti místopisu, obsluhy taxametru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele ve smyslu § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě. Účel uvedených oprávnění, resp. osvědčení je jiný, a taktéž následek ve vztahu k porušení povinností spočívajících v jejich absenci je rozdílný, přestože v obou případech se vztahuje k podmínkám stanoveným právními předpisy pro výkon činnosti řidiče taxislužby, kdy odpovědnost za to, že řidič taxislužby tyto podmínky naplňuje, nese provozovatel taxislužby.
43. Smyslem oprávnění řidiče taxislužby dle § 21c odst. 1 ve spojení s § 9 odst. 3 zákona o silniční dopravě je potvrzení o tom, že osoba dosahuje zákonem stanoveného věku pro výkon práce řidiče taxislužby a že je spolehlivá, tedy bezúhonná; smyslem je tedy zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala zodpovědná osoba. Smyslem osvědčení o složení zkoušky ze znalosti místopisu, obsluhy taxametru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele je podle zdejšího soudu ochrana zákazníka jako spotřebitele, jenž by mohl být neznalostí řidiče uvedených pravidel poškozen, kupříkladu tím, že by řidič neznalý místopisu mohl v důsledku využití delší trasy účtovat vyšší cenu přepravy; smyslem je tedy obecně potvrzení o tom, že osoba vykonávající práci řidiče má znalosti související s výkonem práce řidiče taxislužby, a to mj. ve vztahu ke konkrétní obci. Podstatné v této souvislosti také podle zdejšího soudu je, že ze zákona o silniční dopravě nevyplývá, že by vydání oprávnění řidiče taxislužby dle § 21c odst. 1 zákona o silniční dopravě bylo závislé na vydání osvědčení o složení zkoušky

ze znalosti místopisu, obsluhy taxametru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele ve smyslu § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě a naopak. Žalobce by se správního deliktu ve smyslu § 35 odst. 2 písm. k) zákona o silniční dopravě mohl dopustit i v případě, že by řidič disponoval osvědčením o složení zkoušky ze znalosti místopisu, obsluhy taxametru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele ve smyslu § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě. Nadto povinnost provozovat taxislužbu pouze prostřednictvím řidičů, kteří jsou držiteli osvědčení o složení zkoušky dle § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě, se týká pouze případů, kdy konkrétní obec tuto povinnost prostřednictvím obecně závazné vyhlášky zavedla; i z toho lze dovozovat nezávislost uvedené povinnosti na povinnosti dopravce při provozování taxislužby vozidlem cestujícího zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.

44. V případě výroku I. bodu 1 prvostupňového rozhodnutí (kdy byl žalobce potrestán za to, že nezajistil, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky § 21 odst. 7 písm. b) zákona o silniční dopravě, tj. která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby) se tak podle zdejšího soudu nejedná o totožný skutek jako v případě správních deliktů, o nichž bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, resp. rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního a krajského živnostenského úřadu, ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv. Pokud byl žalobce v jiném řízení potrestán za to, že nezajistil, aby jeho řidič disponoval osvědčením o složení zkoušky ve smyslu § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě, nelze dovozovat, že by jej nebylo možné vedle toho potrestat za porušení povinnosti stanovené v § 21 odst. 7 písm. b) zákona o silniční dopravě, tj. za to, že tentýž řidič žalobce nebyl držitelem oprávnění řidiče taxislužby, byť se jedná o zjištění vycházející ze stejné kontroly.

III. b)

45. Prvostupňovým rozhodnutím (výrok I. bod 2) bylo dále rozhodnuto o správním deliktu podle § 35 odst. 2 písm. r) zákona o silniční dopravě, kterého se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 21 odst. 3 písm. g) zákona o silniční dopravě nezajistil, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy; dne 1.9.2015 žalobce prostřednictvím řidiče P. S. poskytl přepravu cestujících vozidlem taxislužby, kdy řidič řádně neobsluhoval taxametr a nezajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy. Uvedený závěr žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil.
46. V daném případě správní orgány vycházely z protokolu o kontrole ze dne 15.9.2015, vyhotoveného Českou obchodní inspekcí, inspektorátem Jihomoravským a Zlínským. Podle předmětného protokolu dne 1.9.2015 ve 20.00 provedl figurant České obchodní inspekce jako anglicky hovořící zákazník telefonicky objednávku taxislužby, a to za účelem přepravy osob vozidlem taxislužby od Hotelu Slovan na adrese Lidická 23, Brno do restaurace Přístav u Vodů na adrese Přístavní ulice 39, Brno – Bystrc. Při zahájení přepravy řidič P. S. nepřepnul taxametr do polohy „obsazeno“ v rozporu s § 14 odst. 1 vyhlášky č. 478/2000 Sb., po ukončení jízdy nepřepnul taxametr do pracovní polohy a nevytiskl záznam o přepravě. Taxametr byl opatřen platným úředním ověřením z roku 2015. Na

vyžádání anglicky hovořícího cestujícího nevydal řidič cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametrů a místo něho vydal náhradní doklad – paragon č. 6259829 s údajem celkové ceny 301 Kč. Jízdné bylo vyúčtováno v souladu s deklarovanými cenami. Nadto vydaný doklad neobsahoval pořadové číslo záznamu o přepravě, typ a výrobní číslo taxametrů, výrobní číslo paměťové jednotky taxametrů, registrační značku vozidla taxislužby, datum přepravy, čas zahájení a cílové místo přepravy, počet kilometrů ujetých při přepravě, číslo použité sazby včetně všech dílčích položek, z nichž je sazba složena, jméno a příjmení řidiče a podpis řidiče.

47. Podle prvostupňového orgánu tedy žalobce s ohledem na uvedené zjištění nezajistil, aby řidič při přepravě cestujícího použil taxametr. Užívání taxametrů umožňuje cestujícímu samostatně sledovat, zda mu taxislužba byla poskytnuta řádně a zda je účtována odpovídající sazba jízdného. Při nezapnutém taxametrů nemůže řidič taxislužby cestujícímu objektivně stanovit reálnou cenu za přepravní služby, čímž vniká vždy riziko možného poškozování zákazníků, přestože v projednávaném případě k poškození zákazníka nedošlo.
48. Podle zdejšího soudu nelze dovozovat, že by žalobce výrokem I. bodem 2 prvostupňového rozhodnutí byl potrestán za totožný skutek jako v případě skutku vymezeného v rozhodnutí Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu, ze dne 27.4.2016, č.j. MMB/0162070/2016, sp. zn. ZU/MMB/0297363/2015, resp. rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 15.7.2016, č.j. JMK 109572/2016, sp. zn. S-JMK 99699/2016 OSPŽ/MSv, neboť posouzení jízdy provedené dne 1.9.2015 řidičem P. S. vůbec nebylo předmětem těchto správních rozhodnutí.

III. c)

49. Žalovaný v průběhu řízení před zdejším soudem doložil rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 16.5.2017, č.j. 33/2017-190-TAXI/4, z jehož výrokové části vyplývá, že Ministerstvo dopravy v přezkumném řízení změnilo napadené rozhodnutí tak, že výrok rozhodnutí žalovaného znějíci:
- „Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravy, č.j. MMB/0266032/2016, ze dne 1.7.2016 se podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu ve věci nezajištění, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametrů dle § 35 odst. 2 písm. t) zákona o silniční dopravě v souladu s § 21 odst. 3 písm. i) zákona o silniční dopravě ve výroku část I. bodu 3. na straně 2 a 3 se ruší a řízení se v této věci zastavuje.“ se ruší. Ministerstvo dopravy dále rozhodlo, že „ve zbytku zůstává rozhodnutí bez změn“ a že „podle § 99 odst. 2 správního řádu nastávají účinky tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení ode dne 16.11.2016.“.
50. Žalobce v žalobě uvedl, že „napadá všechny výroky napadeného rozhodnutí, vyjma jeho zrušovacího rozhodnutí“, nenapadl tudíž tu výrokovou část rozhodnutí žalovaného, jež byla dotčena změnou v přezkumném řízení. Jelikož žalobce výše citovanou předmětnou část výroku napadeného rozhodnutí nenapadal, nemá rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 16.5.2017, č.j. 33/2017-190-TAXI/4, vliv na rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí zdejším soudem, který vázán dispoziční zásadou přezkoumal pouze tu část napadeného rozhodnutí, která nebyla rozhodnutím Ministerstva dopravy vydaným v přezkumném řízení dotčena.

III. d)

51. Pokud jde o výrok II. prvostupňového rozhodnutí, který žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil, tak v něm prvostupňový orgán řízení o správních deliktech zastavil; žalobce neuvádí, z jakého důvodu část výroku rozhodnutí žalovaného, jímž byl výrok II. prvostupňového rozhodnutí potvrzen, napadá. Jelikož bylo výrokem II. napadeného rozhodnutí správní řízení zastaveno, tak podle zdejšího soudu žalobce předmětným výrokem nebyl dotčen na svých právech.

III. e)

52. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu jak nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

52. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. května 2019

David Raus v.r.
předseda senátu